

बोगस डॉक्टरास जिल्हा व सत्र न्यायालय येथून जामीन मंजूर

सोलापूर : (सैफन शेख) मोहोळ पोलीस स्टेशन येथे वैद्यकीय शैक्षणिक पात्रता व नोंदणी नसताना बेकायदेशीरपणे वैद्यकीय व्यवसाय करून मोहोळ तालुक्यातील वाळूज येथील बोगस डॉक्टर आलोक सुशांत विश्वास (रा.बेराबेरीया थाना आमडंगा राज्य पश्चिम बंगाल) याला मोहोळ पोलीसांनी दि -१३/०७/२०२४ रोजी वाळूज येथील मयत इसम सोमनाथ रणजीत राक्षे यांच्या मृत्यूप्रकरणी अटक होते. झडसदर प्रकरणात दिनांक ११/०७/२०२४ रोजी मयत इसम सोमनाथ राक्षे यास ताप व उलटी येत असल्याने प्राथमिक उपचाराकारिता सदर आरोपीच्या वाळूज येथील क्लिनिक येथे घरातील लोक

घेऊन गेले होते. तसेच आरोपीने मयत इसम सोमनाथ याच्यावर उपचार देखील केले होते. त्यानंतर सोमनाथ यास मोहोळ येथील विघ्नहर्ता हॉस्पिटल येथे दाखल करण्यात आले होते. परंतु उपचारापूर्वीच त्यांचे निधन झाल्याचे डॉक्टरांनी घरच्यांना कळवले होते. झडसदर प्रकरणात आरोपी आलोक याच्याकडे प्रत्यक्षात रुग्णांवर उपचार करण्यासाठी व व्यवसाय करण्यासाठी लागणारे कोणतेही वैद्यकीय पदवी प्रमाणपत्र नव्हते तरीदेखील तो मागील ६ ते ७ वर्षांपासून वाळूज तालुका मोहोळ येथे वैद्यकीय व्यवसाय करत असल्याचा अहवाल हा मोहोळ येथील वैद्यकीय अधिकारी

डॉ.तेजस्विनी जाधव यांच्या अहवालात मोहोळ पोलीस स्टेशन येथे सादर करण्यात आले होते. आणि बोगस डॉक्टरच्या उपचारामुळेच सोमनाथ राक्षेचा मृत्यू झाला असल्याचे प्राथमिक अंदाज वैद्यकीय अधिकारी यांनी दर्शवले होते. आरोपीने आपला जामीन अर्ज जिल्हा व सत्र न्यायालय सोलापूर येथे दाखल केला होता. झडसदर प्रकरणात आरोपी यांनी आरोपीचा जामीन अर्ज सशर्त मंजूर केला आहे. वरील प्रकरणात आरोपी तर्फे अॅड.कदीर औटी, अॅड.इरफान पाटील, अॅड.श्री देवी काटे कसबे, अॅड.दत्तात्रेय कापुरे, अॅड.निलेश कट्टीमनी, अॅड. वैभव भोंगे, अॅड.सोहेल रामपुरे यांनी काम पाहिले.



मुख्याधिकाऱ्यांचा घनकचरा निविदेत भ्रष्टाचार

मनोज राऊत/ जिला प्रतिनिधी घाटंजी येथील माजी मुख्याधिकारी माळकर हे आणी येथे कार्यरत असतांना मान्सूनपूर्व कामामध्ये व घनकचरा निविदा प्रक्रियेत मोठा भ्रष्टाचार केल्याचा आरोप त्यांच्यावर आहे. या प्रकरणात सन २०२१ मध्ये महाराष्ट्र विधानसभेच्या अधिवेशनात सुधीर मुनगंटीवार (मंत्री) यांनी हा विषय लावून धरला होता. या नंतर शासनाने आदेश देवून चौकशी केली.

मंत्रालय मुंबई यांना माहिती मागण्यात आल्याचे वृत्त आहे. परंतु जनमाहिती अधिकारी यांनी स्पेशल पिटीशन (सिव्हील)इ.नं.२७७३४/२०१२ चा दाखला देत माहिती नाकारण्यात आली. प्रकरणात प्रथम अपिल दाखल करण्यात आले त्या सुद्धा वरील पिटीशनचा दाखला देत प्रथम अपिलिय अधिकारी तथा उपसचिव नगर विकास विभाग मंत्रालय, मुंबई यांनी दिनांक ३१ जुलै २०२४ रोजी आदेश पारीत करून माहिती देण्यास नकार दिला आहे. एखादा अधिकारी खुले आम भ्रष्टाचार करतो त्याचे पडसाद विधानसभेत उमटतात, चौकशी होते.झडसदर प्रकरणात तो दोषी दाखविण्यात येते. जिल्हाधिकारी आपला अहवाल शासनास सादर करून संबंधीत मुख्याधिकारी यांचे विरुद्ध शिस्तभंगाची कार्यवाही प्रस्तावित करतात यात ६ ते ७ वर्षांचा दिव्य कालावधी लोटून सुद्धा

शासनस्तरावर काहीही होत नाही.उलट या मुख्याधिकारीचे मनोबल एवढे वाढले आहे का? असाङ्गप्रश्न उपस्थित होत आहे. सदर मुख्याधिकारी आणीवरून घाटंजीला येतो व विविध निविदा मॅनेज करून आणी प्रकरणात भ्रष्टाचार करून आपलेकडील प्रशासक पदाचा दुरुपयोग करतो. या प्रकरणात सुद्धा राज्याचे लोकआयुक्त यांचेकडे तक्रार करण्यात आली आहे. घाटंजी येथील स्व. लक्ष्मीबाई नथथुजी प्रधान बहुउद्देशीय संस्थेलाच बहुतांश निविदा बेकायदेशीर पणे मॅनेज करून देण्यात आल्या. जवळच्या कंत्राटदाराचे बांधकामाचे काम नियमबाह्य देण्यात आल्याचे तक्रारीत नमुद आहे. या सर्व प्रकरणात मुख्याधिकारी माळकर यांच्याविरुद्ध शासन स्तरावरील प्रलंबित शिस्तभंगाची कार्यवाही करा अशी मागणी आता जोर धरित आहे.

श्री ज्ञानेश्वर विद्यालयातील ओळख श्री ज्ञानेश्वरी च्या तिसऱ्या पर्वातील गुणवंत विद्यार्थ्यांचा गुणगौरव

श्री ज्ञानेश्वर विद्यालयात ओळख श्री ज्ञानेश्वरीची चतुर्थ पर्वाचा शुभारंभ पुणे विशेष प्रतिनिधी :- (आळंदी) शालेय विद्यार्थ्यांचे आदर्श जीवन घडविण्या साठी आवश्यक मूल्य व संस्कार देणारा एक संस्कारक्षम उपक्रम ओळख श्री ज्ञानेश्वरीची या तृतीय पर्वातील गुणवंत विद्यार्थ्यांचा गुणगौरव समारंभ संपन्न झाला. यामध्ये प्रथम व द्वितीय क्रमांकासाठी वडगाव शेरी चे प्रथम आमदार बापूसाहेब पठारे यांचे कडून सायकल तृतीय व चौथ्या क्रमांकासाठी स्व.ज्ञानेश्वर विठ्ठल हरपळे यांच्या स्मरणार्थ प्राजक्ता भोसले हरपळे यांच्या वतीने सायकल पाचव्या ते तेराव्या क्रमांकाच्या विद्यार्थ्यांसाठी आपल्या वाढदिवसानिमित्त नंदा चव्हाण यांच्या वतीने सॅक स्कूल बॅग १५ ते २१ व्या क्रमांकाच्या विद्यार्थ्यांसाठी हेमांगी उपरे यांच्या

वतीने टिफिन डब्बा तसेच एक ते आठ क्रमांकाच्या विद्यार्थ्यांसाठी श्री ज्ञानेश्वर महाराज चरित्र समितीच्या वतीने माऊलीची मूर्ती सार्थ ज्ञानेश्वरी हरिपाठ देऊन गुणवंत विद्यार्थ्यांचा गुणगौरव करण्यात आला.झ्याप्रसंगी कार्यक्रमाचे अध्यक्ष प.पू. विजय स्मिताजी म. सा. समवेत प.पू. प्रशांत ऋषीजी म. सा., तसेच श्री ज्ञानेश्वर महाराज संस्थान आळंदीचे विश्वस्त ह.भ.प. भावार्थी देखणे, आळंदी पोलीस स्टेशनचे उपनिरीक्षक तुकाराम खडके, गेल्या तीन वर्षांपासून ओळख श्री ज्ञानेश्वरीची चे अध्यापन करणारे ह.भ.प. सुभाष महाराज गेटे, ह.भ.प. भागवत महाराज साळुंके, संस्थेचे सचिव अजित वडगावकर, खजिनदार डॉ. दीपक पाटील, विश्वस्त लक्ष्मण घुंडरे, ओळख श्री ज्ञानेश्वरीची संकल्पना मांडणारे प्रकाश काळे, संस्थेचे सभासद

अनिल वडगावकर, ज्ञानेश्वर मोळक, पत्रकार अर्जुन मेदनकर, विद्यालयाचे प्राचार्य दीपक मुंगसे, प्राथमिक विभागाचे मुख्याध्यापक प्रदीप काळे, श्री ज्ञानेश्वर महाराज चरित्र समितीचे विलास वाघमारे, सोपान काळे, धनाजी काळे, प्राजक्ता हरपळे, कैलास आव्हाळे, पालक शिक्षक संघाच्या सहसचिव मनिषा केदार, शिक्षक, पालक, विद्यार्थी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.झओळख

श्री ज्ञानेश्वरीची नवीन पर्वाच्या प्रारंभी विद्यार्थ्यांना प्रातिनिधिक स्वरूपात उपक्रमाचे साहित्य वाटप करण्यात आले. झकार्यक्रमाच्या प्रास्ताविकामध्ये अजित वडगावकर यांनी पाहुण्यांचा परिचय करून देत ओळख श्री ज्ञानेश्वरीची या उपक्रमामुळे विद्यार्थ्यांत होणारे सकारात्मक बदल व भविष्यात होणारा या उपक्रमाचा विस्तार तालुका,

जिल्हा, राज्य किंवा देश या पुरता मर्यादित न राहता देशाच्या बाहेर सुद्धा व्हावा अशी अपेक्षा व्यक्त के ली. गुणवंत विद्यार्थ्यांच्या वतीने गोरक्ष राख या विद्यार्थ्यांने आपल्या मनोगतातून ज्ञानेश्वरी हा ग्रंथ आदर्श जीवन जगण्याचा स्रोत असून या उपक्रमातून आम्हा विद्यार्थ्यांना श्रवण व वाचन कसे करावे, एकाग्रता कशी साधावी, लहान थोरांशी कसे वागावे, बोलावे, स्मरणशक्तीचा विकास कसा करावा, स्वयंशिस्त कशी लावावी आदी मूल्यांचा विकास साधला जातो. म्हणून येणाऱ्या पर्वांमधील विद्यार्थ्यांनी या संधीचा लाभ घ्यावा असे आवाहन केले.झतदनंतर प्रशांत ऋषीजींनी मोबाईल व इंटरनेटच्या युगात संस्कारक्षम गोष्टींच्या आवश्यकतेचे महत्व लक्षात

घेऊन संस्था व शाळा विद्यार्थ्यांच्या आदर्श जीवनासाठी असे संस्कारक्षम उपक्रम राबवते ही खूप मोठी गौरवास्पद बाब असल्याचे सांगितले. त्याबद्दल ओळख श्री ज्ञानेश्वरीची एक परिवार यांचे कौतुक करत शुभेच्छा दिल्या. त्याचबरोबर दीपक पाटील यांनी ज्ञानेश्वरीत शरीरासोबत मनाची एकाग्रता, अर्थ विचार, वैज्ञानिक शोधाचा वेध इत्यादीचे वर्णन केलेले असून ते ज्ञान विद्यार्थी जीवनात मिळणे गरजेचे असल्याचे सांगितले. प्रकाश काळे यांनी ओळख श्री ज्ञानेश्वरीची या उपक्रमाचा अभ्यासक्रम, विद्यार्थी जीवनात अशा संस्कारक्षम उपक्रमाचे महत्त्व तसेच नोकरी मिळवण्याच्या शिक्षण प्रवाहात संस्काराची शिदोरी देणारा हा उपक्रम कु तिशिल जीवन जगण्याचा माध्यम असल्याचे सांगितले. तसेच माऊलीचे साहित्य जगभर जावे व त्यासाठी

सर्वांनी सहकार्य करावे अशी अपेक्षा व्यक्त केली. नंतर तुकाराम खडके यांनी ओळख श्री ज्ञानेश्वरीची हा उपक्रम विद्यार्थ्यांच्या जीवनात आत्मिक समाधान देणारा असल्याचे सांगून उपक्रम माचे कौतुक केले. कार्यक्रमाच्या शेवटी भावार्थी देखणे यांनी अभ्यासाच्या चार पायऱ्या सांगत संस्काराची महती देणारा हा उपक्रम असल्याचे सांगितले. आदर्श समाज घडण्याच्या उद्देशाने संतांनी जे जीवनमूल्य ठेवलेले ते सर्वांनी आत्मसात करण्याची गरज असल्याचेही सांगितले. व पूर्ण देशात व परदेशात उपक्रम घेऊन जाण्यासाठी सर्वोतोपरी सहकार्य करेन असे सांगितले. कार्यक्रमासाठी उपस्थित मान्यवरांचे आभार दीपक मुंगसे यांनी व्यक्त केले व कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन योगेश मठपती यांनी केले. कार्यक्रमाची सांगता पसायदानाने झाली.



दर्यापुर मतदार संघ शिवसेना उबाठा ला मिळण्यासाठी आमची आग्रही भुमीका.....सुधिर सुर्यवंशी

महेंद्र भगत अंजनगाव सुर्जी अंजनगाव सुर्जी तालुक्यातील मुर्हा देवी येथे भगवा सप्ताहाला आज दि.११ ला शेकडो शिवसैनीकांच्या साक्षीने उत्साहात सपन्न झाला.दर्यापुर मतदार संघ महाविकास आघाडीकडून शिवसेनेसाठी (उबाठा) खेचून आणण्यासाठी आम्ही प्रयत्नशील असून पदाधिकाऱ्यांनी फक्त मतदार

संघ पिंजुन काढावा असे प्रतिपादन संपर्कप्रमुख सुधिर सुर्यवंशी यांनी शिव सैनीकासमोर केले.झ्यावेळी विचार पीठावर संपर्कप्रमुख सुधिर सुर्यवंशी,जिल्हाप्रमुख सुनील खराटे,सहकार सेनेचे जिल्हाप्रमुख अरुण खारोळे, युवासेना जिल्हाप्रमुख अंकुश कांडलकर, विधानसभा संघटक विकास येवले,उप तालुका प्रमुख बाबा गीरनाळे,

संपर्क राजु ढोक, प्रफुल्ल बारबदे, विशू सावरकर,सागर गिरे,सचिन गावंडे,शुभम कहार,विनोद पायधन अक्षय गवळी,माजी जिप

उपाध्यक्ष विठ्ठलराव चव्हाण,सभांजी ब्रिगेडचे प्रवक्ता प्रेमकुमार बोके,महीला जिल्हा संघटीका अलका पारडे,विक्रम

पारडे उपस्थित होते.लोकसभा निवडणुकीत महाविकास आघाडीच्या उमेदवाराला निवडून आणण्यासाठी शिवसैनीकांनी मेहनत घेतली हा मतदार संघ शिवसेनेचा बालेकिल्ला म्हणून ओळखल्या जातो त्यामुळे पक्षप्रमुखाकडे हा मतदार संघ शिवसेनेला सुटावा यासाठी सुधिर सुर्यवंशी आणि मी आग्रही

असल्याचे प्रतीपादन जिल्हा प्रमुख सुनील खराटे यांनी केले.मेळाव्याचे आयोजन माजी शहर प्रमुख गजानन लवटे यांनी केले होते.तर कार्यक्रमाच्या यशीस्वी ते साठी तालुका प्रमुख कपील देशमुख,राजू आकोटकर,महेंद्र दिपटे,सुनील डीके,प्रमोद टेवरे,यांच्या सह शिवसेना,युवा सेना,महीला आघाडी,सहकार सेनेच्या

कार्यकर्ते पदाधिकाऱ्यांनी परिश्रम घेतले.झडसदर दोन दिवसांपासून तालुक्यात संतत धार पाऊस सुरु आहे.तरीही मेळाव्या करिता तालुक्यातील शेकडो कार्यकर्त्यांनी हजेरी लावली होती.झडसदर्यापुर मतदार संघ शिवसेना उबाठाला सुटावा यासाठी पदाधिकाऱ्यांसोबत शिवसैनीक आग्रही असल्याचे दिसून आले.



संपादकीय

तीकडे दुर्लक्ष

आर्थिक उदारीकरणाचे वारे वाहू लागले नव्हते तोपर्यंत अभियांत्रिकीच्या तीन शाखांवर आपल्याकडे भर दिला जात असे. यांत्रिकी (मेकॅनिकल), विद्युत (इलेक्ट्रिकल) आणि स्थापत्य (सिव्हिल) अभियांत्रिकी या तीन शाखांची विभागणीही गुणानुक्रमे होत असे. यापेक्षाही गुणवान 'आयआयटी'त जात. त्याही काळात याद्वारे होणारी अभियंत्यांची निर्मिती पुरेशी नव्हतीच आणि होते त्यातील गुणवान परदेशी जाण्यात धन्यता मानत. ही अभियंत्यांची संख्या वाढवावी या वरकरणी आणि दिखऊ हेतूने आणि स्वपक्षीय राजकारण्यांस धननिर्मितीचे सहज सोपे साधन निर्माण व्हावे या अंतस्थ आणि खऱ्या हेतूने तेव्हा खासगी अभियांत्रिकीची दुकाने आपण मोठ्या प्रमाणावर उघडली. एखादी नवी योजना हाती घेण्याआधी तिच्या अंमलबजावणीचा साकल्याने विचार आणि तशी तयारी न करण्याचा आपला ऐतिहासिक परिपाठ याबाबतही दिसून आला. या नव्या खासगी अभियांत्रिकी महाविद्यालयांकडे ना आवश्यक साधनसामग्री होती ना प्रशिक्षित अध्यापक. त्यात या संस्थांचे चालक पडले राजकारणी. त्यामुळे कोणत्याही दर्जा निश्चितीखेरीज पिठाच्या चकक्यांप्रमाणे ही अभियांत्रिकी महाविद्यालये सुरू केली गेली. स्वपक्षीय राजकारण्यांस सुखावण्यासाठी वा अन्यपक्षीय राजकारणी आपल्याकडे यावेत यासाठी या महाविद्यालयांचा खिरापतीप्रमाणे वापर झाला. ही महाविद्यालयांची संख्या इतकी वाढली की ती जिवंत ठेवण्यासाठी आवश्यक विद्यार्थीही आपणास मिळनासे झाले. ही धोक्याची पहिली घंटा.

तीकडे दुर्लक्ष केल्याने परिस्थिती सुधारण्याऐवजी अधिकच बिघडत गेली. ती आणखी रसातळाला नेण्यात महत्त्वाचा वाटा उचलला नव्याने उदयास आलेल्या संगणकीय विद्याशाखेने. त्यातही बाजारपेठी आकर्षणास बळी पडून घोरोघरी आपल्या लेक/लेकीस "तू हाईवेअरपेक्षा "सॉफ्टवेअर"ला जा" असे सल्ले मुबलक पालक देत. त्यामुळे अमूर्त अशा या विद्याशाखेत भरती होणारे वाढत गेले. त्यातील बहुसंख्य हे 'संगणकीय टंकलेखक' या दर्जाचे होते हे नाकारणे अवघड. यांचीही संख्या अखेर इतकी वाढली की बरकत असूनही सॉफ्टवेअर उद्योगावर त्यांना दरवाजाबाहेर बाकांवरच बसवण्याची वेळ आली. मागणीपेक्षा पुरवठा अधिक झाला- आणि तोही कमअस्सल दर्जाचा- की यापेक्षा आणखी काय होणार? संगणक अभियंते वाढले म्हणून भारतीयांनी काही संगणकीय उत्पादनांची निर्मिती केली म्हणावे तर त्याबाबतही बॉब. या क्षेत्रातील जे गुणवान होते त्यांनी अमेरिकेचा रस्ता धरला आणि गूगल, अॅपल, अॅमेझॉन, मायक्रोसॉफ्ट आदी क्रियाशीलांची सेवा करण्यात धन्यता मानली. हे कमी म्हणून की काय या काळात एका नव्याच क्षेत्राचा उदय झाला.

ते म्हणजे सेवा क्षेत्र. कुणीतरी घरे बांधायची आणि इतरांनी ती सांभाळायची, घरात काही हवे-नको ते पाहायचे आणि लागेल तेव्हा हरकामास दाराशी सेवेस सादर व्हायचे म्हणजे 'सर्व्हिस इंडस्ट्री'. कितीही उदात्तीकरणाचा प्रयत्न केला तरी सेवा क्षेत्र म्हणजे अखेरीस यापेक्षा अधिक काही नाही. इंटरनेट महाजालाच्या प्रसार- प्रभावामुळे दूरदेशीच्या आस्थापनांचे पगार काढणे, कर्मचारी व्यवस्थापन, दूरध्वनीवरून माहिती देणे इत्यादी उद्योग येथे बसून करण्याची सुविधा मोठ्या प्रमाणात वाढू लागल्याने आणि त्या प्रमाणात त्या क्षेत्रात रोजगारनिर्मितीही मोठ्या प्रमाणावर होऊ लागल्याने आपल्याकडे तरुणांच्या झुंडीच्या झुंडी त्या क्षेत्रात दाखल होऊ लागल्या. इतके दिवस अमेरिका, युरोप आदी विकसित देशांतील नोकरीच्या उच्चमध्यमवर्गीयांपुरत्याच उपलब्ध असलेल्या संधी या सेवा क्षेत्राच्या विस्ताराने बहुजन समाजातील तरुणांसही सहज मिळू लागल्या आणि पुणे, पार्ले, डॉंबिवली आदी शहरांची मक्तेदारी पिंपरी-चिंचवड, परभणी आणि डिग्रस आदींनी मोडून काढली. यास जोड मिळाली ती वाढत्या वित्तीय (फायनान्स) आणि नंतर वित्त-तंत्र (फिनटेक) या क्षेत्रांची. कमी कष्टात अधिक पैसा कसा मिळवता येतो हे पहिल्याने दाखवून दिले आणि या दुसऱ्याने या वित्तक्षेत्रास सेवेची जोड दिली. अभियंते होऊन स्वतःस कष्टवण्यापेक्षा भांडवली बाजारात पैसे फिरवत अधिक नफा मिळवून देणाऱ्या गुंतवणूकदारांची संख्या या काळात अतोनात वाढली. परदेशी गुंतवणूकदारांस या काळात दोन पर्याय होते. चीन आणि भारत. यातील पहिला पर्याय निवडणाऱ्यांस चिनी राज्यकर्त्यांनी कारखानदारीत गुंतवणूक करणे भाग पाडले आणि दुसऱ्या पर्यायात भारतात फक्त पैसा आला. गुंतवणूक नाही.

रायगड टॅलेन्ट सर्च या स्पर्धा परीक्षेस माणगाव तालुक्यातून उत्स्फूर्त प्रतिसाद

प्रतिनिधी चांदोरे माणगाव : नंदकुमार चांदोरकर

रायगड जिल्हा शिक्षणाधिकारी प्राथमिक आदर्शपूर्ण पुनीता गुरुव मंडळ यांच्या प्रेरणेतून शिष्यवृत्ती परीक्षा पूर्वतयारी रायगड टॅलेन्ट सर्च हे जिल्हा परिषद शाळेतील इयत्ता चौथीच्या विद्यार्थ्यांच्या गुणवत्तेसाठी सुरू करण्यात आलेले असून रायगड जिल्ह्यातील १५ तालुक्यातून ३००० पेक्षा जास्त विद्यार्थ्यांनी यासाठी रजिस्ट्रेशन केलेले आहे. ३१ ऑगस्ट २०२४ रोजी चा पेपर क्रमांक ०१ रायगड जिल्ह्यातील प्रत्येक तालुक्यातील विविध केंद्रांवर घेण्यात आला. माणगाव तालुक्यातून गटशिक्षणाधिकारी सुरेखा तांबट



मंडळ यांच्या मार्गदर्शनाखाली तळाशेत, माणगाव आणि गोरेगाव या परीक्षा ३ केंद्रावर १४८ विद्यार्थ्यांनी परीक्षेसाठी सहभाग नोंदविला. निकाल पुढील प्रमाणे १) आर्युष सुधीर निकम १८६ भूवन, २) श्रवण सुधीर गव्हाणे १६२ कोल्हाण,

३) स्वरूप किरण बडेकर १४६ तळाशेत, ४) सई प्रदीप कासार १४४ तळाशेत, ५) विहान विठोबा बारस्कर १३४ नगरोली, ६) अशोक कोहकडे, योगेश साजेकर, सर्पमित्र दत्तात्रेय सावंत, अमित निंबाळकर, तुषार केळकर, राजू देशमुख उपस्थित होते. सरपंच

खानविलकर १८२ भाले, ४) अरुण संदेश कदम १८० कोस्ते बुद्रुक, ५) रुद्र रवींद्र बेंदुगडे, १७४ सुरव तर्फे तळे ५) जुई सुरेंद्र नागोठकर १७४ उतेखोलवाडी, ६) परीक्षा केंद्र गोरेगाव १) अक्षरा वैभव सूर्यवंशी २६४ भिताड, २) आदित्य दादासाहेब निंबाळकर २१६ नागाव, ३) निहान अर्जुन गावडे १९२ वडगाव कोंड, ४) स्वराजली धर्मराज चिकणे १६४ वडवली कोंड, ४) ओम राजेश पानसरे १६४ वडगाव कोंड, ५) काव्या परेश गायकवाड १६० वडवली कोंड या परीक्षेसाठी जिल्हा परिषदेच्या शिक्षक मंगेश म्हस्के, कुमार उपरे, अमोल गुरव, अशोक मालवे, सुधा मोरे मंडळ, आनंद गायकवाड, संदीप साळवी, सुदर्शन

वाघोरकर, वैभव सूर्यवंशी, प्रकाश खडसे, राज कडू, विशाखा डंगे, लतिका गोरगावकर, नेहा जाधव केंद्र संचालक, पर्यवेक्षक म्हणून प्रत्येक केंद्रावर उत्तमरीत्या काम करून तालुक्यातील विद्यार्थ्यांच्या गुणवत्तेसाठी खूप मोलाचे योगदान दिले. मुकेश भोस्तेकर यांनी तालुका प्रमुख म्हणून जबाबदारी पार पाडली. ग्रामीण भागातील जिल्हा परिषदेच्या शाळेतील विद्यार्थ्यांसाठी स्पर्धा परीक्षांची पूर्वतयारी व्हावी व मुलांना शिष्यवृत्ती व नवोदय परीक्षेत घवघवीत यश मिळविण्यासाठी ही संकल्पना गावागावात पोहोचणे गरजेचे आहे. यासाठी श्री रत्नाकर पाटील सर, सर्व जिल्हा, तालुका, केंद्र कमिटी यांचे खूप मोलाचे योगदान आहे.

भीती नको सतर्क रहा माणगाव बुद्रुक बिबट्या बद्दल जनजागृती कार्यक्रम ; ट्रॅप कॅमेरे बसविणार

अमित गवळे पाली, ता. ११ (वार्ताहर) सुधागड तालुक्यात घोटवडे तसेच माणखोरे विभागात शेळी, जनावरे तसेच भटक्या कुऱ्यांवर बिबट्याने हल्ला केल्याने ग्रामस्थांमध्ये भीतीचे वातावरण आहे. त्या अनुषंगाने ग्रुप ग्रामपंचायत माणगाव बुद्रुक येथे वनविभागाच्यावतीने नुकतेच बिबट्या बद्दल जनजागृती कार्यक्रम आयोजित केला होता. यावेळी वन विभाग कर्मचारी व रेस्क्यू चॅरीटेबल ट्रस्टच्या कार्यकर्त्यांनी प्रोजेक्टर च्या सहाय्याने स्लाइड्स दाखवून जनजागृती केली. तसेच ग्रामस्थांच्या शंकांना समर्पक उत्तरे दिली. बिबट्याच्या हालचाली नोंद करण्यासाठी वनविभाग याठिकाणी दोन ट्रॅप कॅमेरे लावणार आहेत. ३१ भीती नको पण सतर्क रहा,

खबरदारी घ्या असे यावेळी सांगण्यात आले. बिबट्याची जीवनपद्धती, त्याचे जैवसाखळीतील महत्व, त्याला न

अशोक कोहकडे, योगेश साजेकर, सर्पमित्र दत्तात्रेय सावंत, अमित निंबाळकर, तुषार केळकर, राजू देशमुख उपस्थित होते. सरपंच

असण्याची दाट शक्यता आहे. त्यामुळे शेळ्या, मेंढ्या, गाय म्हैस, कोंबड्या बंद गोठ्यात ठेवाव्यात, बिबट्या सहसा जाणीवपूर्वक

प्राण्याची शिकार करणे किंवा इजा करणे किंवा शिकारीचा प्रयत्न करणे हा वन्य जीव (संरक्षण) अधिनियम १९७२ मधील कलम ९ अन्वये गुन्हा आहे. ३३



पकडता नैसर्गिक अधिवासात ठेवणे अशा विविध विषयांवर चर्चा व मार्गदर्शन करण्यात आले. तसेच ग्रामस्थांना सुरक्षिततेच्या दृष्टीने सतर्क राहण्याचे व काळजी घेण्याचे आवाहन करण्यात आले. या कार्यक्रमाला वनविभागाचे अश्विनी जाधव, शेषराव पवार, मारोती मुंडे, शिवाजी शिंदे, अंकिता फफाळे,

रमेश साळुंके यांनी उपस्थितांचे आभार मानले. ही घ्या खबरदारी वन विभागाने सांगितले आहे की खबरदारीचे उपाय म्हणून रात्री घराबाहेर पडू नका, आवश्यक असल्यास गटा गटांनी हातात काठी बॅटरी घेऊन बाहेर पडा. रात्री कुत्रे जोर जोराने भुंकत असल्यास बिबट्या जवळ

माणसावर हल्ला करत नाही. बिबट्याला हाकलण्यासाठी त्याला दगड मारू नये व त्याचा पाठलाग करू नये ते आपणास धोकेदायक ठरू शकते, बिबट्या आल्यास भांडी वाजवा, फटाके वाजवा, जोर जोराने आरडा ओरड करा, घराच्या बाजूने रात्रीच्या

वेळी लाईट चालू ठेवावी. अन्नसाखळीतील महत्त्वाचा घटक बिबट्या हा अन्नसाखळीतील महत्त्वाचा घटक आहे. त्याचे अस्तित्व कमी झाले तर अन्नसाखळीतील इतर प्राण्यांवर त्याचा परिणाम होऊ शकतो. बिबट्या हा अनुसूची एक मधील वन्य प्राणी असल्याने या वन्य

दोस्तांसाठी रक्तदान रुपी शुभेच्छा, एका शिक्षकाचे अनोखे मित्र प्रेम आत्तापर्यंत ५१ वेळा रक्तदान

पाली/बेणसे दि. (धम्मशील सावंत) मित्र-मैत्रीणी फ्रेंडशिप डेला किंवा वाढदिवशी एकमेकांना भेट वस्तू, शुभेच्छा पत्र किंवा संदेश देवून शुभेच्छा देतात. परंतु पालीतील विक्रम काटकर हे

रक्तदान केले आहे. त्यांचा हा विधायक उपक्रम सर्वांसाठी प्रेरणादायी ठरत आहेत. तसेच मैत्रीचे धागे आणखी भक्कम होत आहेत. ३३ विक्रम काटकर पालीतील ग.बा. वडेर हायस्कूल

आहे. आणि मैत्रीदिनाच्या शुभेच्छा आपल्या मित्रांना दिल्या आहेत. याबरोबरच कोणाला तातडीने रक्ताची आवश्यकता असल्यास देखील ते रक्तदान करतात. त्यांनी रक्तदान केल्याने अनेकांना जीवदान

दावी अशी कल्पना विक्रम काटकर यांना सुचली. त्यामुळे यामाध्यमातून रक्तदानाबाबत जनजागृती तर होत आहेच. पण अनेकजण रक्तदान करण्यास पुढे देखील येत आहेत. विक्रम काटकर यांच्या या विधायक

केले आहे. मित्र व जवळचे नातेवाईक यांच्या जन्मदिनी तसेच मैत्रीदिन व काही महत्त्वाच्या दिवसांचे औचित्य साधून रक्तदानच्या माध्यमातून शुभेच्छा देण्याचा संकल्प केला आहे. यातून रक्तदान चळवळी विषय जाणीव जागृती वाढत आहे. शिवाय मैत्रीचे नाते देखील घट्ट होते. तसेच नवनवीन लोक स्वतःहून रक्तदान करण्यासाठी पुढे येवून अनेकांचा जिव वाचेल असा विश्वास वाटतो. ३३ विक्रम काटकर, शिक्षक, रक्तदानकर्ते ३३



शिक्षक मागील अनेक वर्षांपासून रक्तदान करून आपल्या मित्रांना फ्रेंडशिप डे किंवा त्यांच्या वाढदिवसाचे औचित्य साधून रक्तदान रुपी शुभेच्छा देतात. आत्तापर्यंत त्यांनी तब्बल ५१ वेळा

मध्ये शिक्षक म्हणून कार्यरत आहेत. आपले मित्र व नातेवाईक यांचे वाढदिवस शिवाय फ्रेंडशिप डेचे औचित्य साधून विक्रम काटकर रक्तदान करतात. नुकतेच काही दिवसांपूर्वी त्यांनी रक्तदान केले

मिळाले आहे. शिवाय रक्तदान केल्यावर मिळणाऱ्या कार्डच्या द्वारे संपर्कातील अनेकांना मोफत रक्त सुद्धा मिळाले आहे. ३३ विक्रम काटकर जनजागृती ३३ रक्तदानच्या माध्यमातून मित्रांना शुभेच्छा व भेट

उपक्रमामुळे अनेकजण भारावून गेले आहेत. शिवाय जमेल तसे रक्तदानासाठी पुढे देखील येत आहेत असे त्यांचे मित्र सुजित जगताप यांनी सांगितले. ३३ विक्रम काटकर ३३

विक्रम काटकर यांच्या या विधायक केले आहे. मित्र व जवळचे नातेवाईक यांच्या जन्मदिनी तसेच मैत्रीदिन व काही महत्त्वाच्या दिवसांचे औचित्य साधून रक्तदानच्या माध्यमातून शुभेच्छा देण्याचा संकल्प केला आहे. यातून रक्तदान चळवळी विषय जाणीव जागृती वाढत आहे. शिवाय मैत्रीचे नाते देखील घट्ट होते. तसेच नवनवीन लोक स्वतःहून रक्तदान करण्यासाठी पुढे येवून अनेकांचा जिव वाचेल असा विश्वास वाटतो. ३३ विक्रम काटकर, शिक्षक, रक्तदानकर्ते ३३

जिजाऊ शैक्षणिक व सामाजिक संस्थेच्या वतीने विद्यार्थ्यांना सिंधुदुर्ग येथे मोफत वहा वाटप, प्रत्येक माणसाच्या आयुष्यात सकारात्मक परिवर्तन घडवण्याचे काम निलेश सांबरे करत आहेत - नितेश राणे

दै.सूर्योदय,सिंधुदुर्ग,(प्रतिनिधी): कोकणात युवा संदेश प्रतिष्ठान आयोजित सिंधुदुर्ग टॅलेंट सर्च बक्षीस वितरण सोहाळा सिंधुदुर्ग येथे आयोजित करण्यात आला होता .

निलेश सांबरे यांचे कौतुक केले. तर "प्रत्येक माणसाच्या आयुष्यात सकारात्मक परिवर्तन घडवण्याचे काम निलेश सांबरे करत आहेत . कुठलेही शासनाचे अनुदान अथवा

यांना दिले आहे . लवकरच ते या प्रेमाच्या बळावर मोठा पल्ला गाठतील , तसेच राजकारणात युती होणे आघाडी होणे हे काही नवीन नाही मात्र सामाजिक कामात जिथे कुठे

कोकणातला प्रत्येक माणूस सर्वाथीने सक्षम करायचा आहे . झ्या कार्यक्रमात उपस्थित असलेल्या सर्वांनीच संस्थेच्या विविध उपक्रमांचे कौतुक केले . निलेश सांबरे यांच्या



याच कार्यक्रमात जिजाऊ शैक्षणिक व सामाजिक संस्थेच्या वतीने येथील विद्यार्थ्यांना मोफत वहा वाटप कार्यक्रमाचे आयोजन करण्यात आले होते . यावेळी जिजाऊ संस्थेचे संस्थापक निलेश सांबरे तसेच मंत्री दीपक केसरकर , आमदार नितेश राणे यांसह मान्यवर पाहुण्यांच्या हस्ते मुलांना वहा वाटप करण्यात आले .झ्यावेळी मंत्री केसरकर यांनी जिजाऊ संस्थेच्या कार्याबाबत माहिती घेत संस्थेच्या कामाचे आणि

कोणाकडून कसलीही देणगी न घेता निस्वार्थपणे त्यांची समाजसेवा चालू आहे. " अश्या उदार यावेळी जिजाऊ संस्थेबद्दल बोलताना राणे यांनी काढले . तर लोकसभेत निलेश सांबरे यांना अपक्ष असूनही जे लोकांचे लक्षवेधी मतदान झाले त्याविषयी बोलताना राणे म्हणाले की , अपक्ष उमेदवाराला एवढ्या मोठ्या संख्येने अडीच लाख मते मिळणे ही काही सोपी गोष्ट नाही . जनतेने आपले प्रेम निलेश सांबरे

युतीची गरज असेल तिथे आम्ही जिजाऊ सोबत युती तयार करायला सदैव तयार असू असे देखील राणे म्हणाले .झ्यावेळी उपस्थितांशी संवाद साधताना निलेश सांबरे म्हणाले की जगाच्या पाठीवर सर्व आघाडीच्या क्षेत्रात आपला कोकणी माणूस दिसला पाहिजे हे माझे स्वप्न आहे . आपण गरीब आहोत ही खंत मनात ठेवू नका तुमच्या प्रगतीसाठी जिजाऊ एका कुटुंबाप्रमाणे सोबत असेल.आपल्या

रत्नागिरी दौऱ्यातील जिजाऊ शैक्षणिक व सामाजिक संस्था ही गेली १५ वर्ष कोकणातील पालघर , ठाणे , रायगड , रत्नागिरी आणि सिंधुदुर्ग या पाच जिल्ह्यात आरोग्य , शिक्षण , रोजगार , शेती आणि महिला सक्षमीकरण या मुद्यांवर काम करत आहे . संस्थेमार्फत चालू असलेल्या विविध मोफत उपक्रमांचा लाभ यापुढे रत्नागिरी , सिंधुदुर्ग या भागांतही होणार असल्याने लोकांतून समाधान व्यक्त करण्यात आले.

बापवन येथील जल जीवन मिशन योजनेतर्गत झालेल्या विहिरीचे काम निकृष्ट दर्जाचे, ग्रामस्थांची चौकशीची मागणी

हरिहरेश्वर, दि.१२ ऑगस्ट (वार्ताहर) श्रीवर्धन तालुक्यातील बापवन येथील जल जीवन मिशन योजनेतर्गत झालेल्या विहिरीचे काम निकृष्ट दर्जाचे झाले असल्याचा आरोप येथील ग्रामस्थांनी केला असून सदर कामाची चौकशी करून ठेकेदारावर कारवाई करावी अशी मागणी करण्यात आली आहे. झडकेंद्रशासन व राज्यशासनाच्या संयुक्त विद्यमाने जल जीवन मिशन कार्यक्रम राबविण्यात येत असून त्या अनुषंगाने श्रीवर्धन तालुक्यातील बापवन कांडणे येथे ५८,००००/- (अठावन्न लाख) इतक्या रकमेची नळपाणी पुरवठा योजना मंजूर करण्यात आली आहे. विहिरीचे काम करताना ठेकेदाराने अंदाज पत्रकानुसार काम करणे अपेक्षित असताना ग्रामस्थांना आणि ग्रामपंचायतीला विश्वासात न घेता मर्जी प्रमाणे काम केले असल्याचा आरोप ग्रामस्थांनी केला आहे. विहिरीची खोदाई करताना दोन वेळा सुरंग स्फोट केल्यामुळे गावातील घरांना तडे जाऊन घरांची पडझड झालेली आहे. स्फोटांमुळे अनेक दगाड गावात उडून आले तसेच शाळेतील लहान मुले या आवाजाने घाबरल्याने शाळेबाहेर पळून आली मात्र सुदैवाने त्यावेळी कोणतीही अनुचित घटना घडली नाही. अरुण शिवगण यांनी प्रतिक्रिया देताना सांगितले की, सदर

विहिरीच्या कामासाठी स्फोट घडवून आणताना ग्रामस्थांना आणि ग्रामपंचायतीला कोणतीही माहिती देण्यात आलेली नाही. बांधण्यात आलेली विहीर ही शासनाच्या अंदाजपत्रकानुसार झालेली नसून शासनाच्या पैसाचा गैरवापर होऊन मोठा भ्रष्टाचार झाला असल्याने याची चौकशी करण्यात यावी अशी मागणी त्यांनी केली आहे. झडकेंद्रशासनाच्या विहिरीची खोली १० मीटर लांब आणि रुंदी ६ मीटर रुंद इतकी असताना त्यानुसार काम करण्यात आलेले नाही तसेच विहिरीच्या तळापासून १५ फुटापर्यंत बांधकाम न करता केवळ कातळ भागापासून वरपर्यंत बांधकाम करण्यात आले आहे. विहिरीचे काम हे निकृष्ट दर्जाचे झाले असल्यामुळे ही विहीर केव्हाही ढासळून बुजण्याची शक्यता आहे. पाण्याच्या टाकीकरीता टाकण्यात आलेल्या कॉलमलाही तडे पडले आहेत. त्यामुळे पर्यायाने शासनाचे लाखो रुपये वाया जाऊन ग्रामस्थांना पिण्याच्या पाण्यापासून वंचित रहावे लागणार आहे. उपअभियंता, पाणी पुरवठा उपविभाग म्हसळा यांना तक्रारी अर्ज देण्यात आला असून त्याच्या प्रती संबंधित विभागांना दिलेल्या आहेत.श्री. संदिप जाधव, हरिहरेश्वर वार्ताहर,मो. क्र. ७५१७४६३१०७/१४०५८२८१७७

पिंपळोली नागाव पुल मोजतोय अखेरची घटका सैनिकांच्या गावाला न्याय कधी मिळणार ?

सैनिकांचं गावच असुरक्षित पुलाचे मुख्य संरक्षक कठडे नदीत पडलेत तुटून, तर सळ्या निघाल्या बाहेर अपघाताची दाट भीती सरकारने नवीन पुल बांधून देण्याची गावकऱ्यांची जोरदार मागणी पाली/बेणसे दि.(धम्मशील सावंत) - रायगड जिल्हयातील सुधागड तालुक्यातील पिंपळोली नागाव हे गाव प्रामुख्याने सैनिकांचं गाव म्हणून ओळखले जाते. मात्र देशवासीयांची सेवा करणाऱ्या हेच सैनिकांचं गाव आता असुरक्षित झाल्याचे चित्रं समोरं आले आहे. याचे कारण येथील गावांना

विद्यार्थी करतात. महापुरात हा पुल पाण्याखाली गेल्यावर विद्यार्थ्यांचे वारंवार शैक्षणिक नुकसान होते. कामगार वर्गासाठी देखील पर्यायी वाहतूकीसाठी दुसरा मार्ग नसल्याने वाहतूक ठप्प पडते आणि मोठी रोजगाराची समस्या निर्माण होते. शिवाय रास्त भाव धान्याचे दुकान याच गावात असल्याने सभोवतालच्या गावातील हजारों कुटुंबांना याचा मोठा फटका बसतो. आणि वेळेत धान्य न मिळाल्याने उपासमारीसारख्या समस्यांना या गावकऱ्यांना सामोरे जावे लागते.या गावाचा संपूर्ण कारभार सुधागड पाली या तालुक्याच्या ठिकाणी अवलंबून

रेल्वेवर जास्त भार

गेल्याच आठवड्यात मुंबईतील सायन रेल्वे स्थानकावरील पूल बंद झाला आणि मुंबईकरांनी पुन्हा एकदा अभूतपूर्व वाहन कोंडी अनुभवली. हा त्रास आता तब्बल अडीच वर्ष मुंबईकरांना सहन करावा लागणार आहे, ही आणखी एक भयंकर गोष्ट आहे. मुंबई ही तिच्या समृद्ध वारशासाठी ओळखली जाते; आता ती सध्या बारमाही वाहतूक कोंडीने त्रस्त अशीही ओळखली जाऊ लागली आहे. मुंबई हे जगातील सर्वात वाईट रस्त्यांवरील रहदारीचे शहर आहे, ते पाचव्या क्रमांकाचे सर्वाधिक गर्दीचे शहर आहे. मुंबईतील वाहतुकीची स्थिती सातत्याने बिघडत चालली आहे. शहराचा गर्दीचा दर, प्रवासात घालवलेला सरासरी वेळ, बेसलाइन नॉन-कंजस्टेड पातळीपेक्षा ५३ टक्के जास्त होता म्हणजे अर्ध्या मिनिटाच्या प्रवासाला गर्दीच्या वेळी २० मिनिटांपर्यंत जास्त वेळ लागतो. या वाहतूक कोंडीचे नागरिकांच्या वैयक्तिक आरोग्य आणि शहराच्या एकूण अर्थव्यवस्थेवर अनेक दीर्घकालीन प्रभाव पडत आहेत. वाहतूक कोंडीमुळे दिवसेंदिवस मुंबईचे प्रचंड आर्थिक नुकसान होत आहे, हे यात सर्वांनी लक्षात घेतले पाहिजे. त्यात गेल्या सहा महिन्यांत वाहतूक कोंडीत १८ हजार वाहनांची भर पडली आहे. हे धक्कादायक वास्तव समोर आले आहे. जानेवारी ते जून या सहा महिन्यांत शहरात गेल्या वर्षीच्या तुलनेत १८ हजार नव्या वाहनांची भर पडल्याने, मुंबईतील वाहतूक कोंडी आणखी वाढली आहे. मुंबईत सध्या ४८

लाख वाहने धावत आहेत. शहरात २ हजार किलोमीटरचे रस्ते आहेत, त्यात २५% रस्त्यांची विविध कामे सुरू आहेत. त्यामुळे शहरात वाहतूक कोंडीची आणखी भर पडली आहे. रिकव्हरमध्ये तर अक्षरशः तासनतास वाहतूक कोंडीत अडकून पडावे लागत आहे. प्रवासासाठी लागणारा वेळ, इंधनावर होणारा खर्च त्यामुळे मनुष्याच्या कार्यक्षमतेवरही परिणाम होत आहे. मुंबईच्या वाहतुकीची समस्या निर्माण करणाऱ्या असंख्य घटकांपैकी एक म्हणजे शहराचा भूगोल हे आहे. नवी दिल्ली आणि इतर शहरांमध्ये त्रिज्यात्मक भूगोल आहे, त्यामुळे ते बाहेरून वाढतात आणि एका स्थानाला दुसऱ्या स्थानाला अनेक मार्गांनी जोडतात. दुसरीकडे मुंबई तिन्ही बाजूने अरबी समुद्राने वेढलेली आहे, ज्यामुळे तिची वाढ मर्यादित आहे. उत्तर आणि दक्षिणेला जोडणारे पश्चिम द्रुतगती महामार्ग आणि पूर्व द्रुतगती महामार्ग या दोनच प्रमुख महामार्गांमुळे गर्दीच्या वेळी रस्त्यावर मोठ्या प्रमाणात गर्दी होते. आता त्यात भर पूर्व मुक्त मार्गाची व सागरीकिनारा मार्गाची म्हणजेच कोस्टल रोडची झालेली आहे. पूर्व मुक्त मार्गावर आता सकाळ व संध्याकाळी भयंकर वाहतूक कोंडी अनुभवास मिळते. तसेच कोस्टल रोड अजून अपूर्ण अवस्थेत असल्याने, सध्या पूर्ण असलेल्या रस्त्यांच्या सुरुवातीस व संपण्याचा ठिकाणी वाहतूक कोंडी होत आहे. अशा प्रकारे सर्वच ठिकाणांवरून मुंबईची कोंडी होत आहे. याशिवाय मुंबईत ४.१ दशलक्ष वाहने रस्त्यावर

आहेत, त्यामुळेही वाहतूक कोंडी होते. मुंबईतील कारची घनता प्रतिक्लोमीटर ६०० कारपर्यंत वाढली आहे, जी भारतात सर्वाधिक आहे. मुंबईच्या उपनगरात तर फूटपाथवरील अतिक्रमण, त्यात अरुंद रस्ते त्यामुळे गर्दीच्या वेळी प्रचंड वाहतूक कोंडी होते आणि शहर कोंडल्यासारखे होते. त्यात वायू प्रदूषण व ध्वनी प्रदूषण मोठ्या प्रमाणावर शहरातील नागरिकांचे आरोग्य धोक्यात आणत आहेत. सार्वजनिक वाहतुकीच्या पर्यायांबद्दल शहराच्या उपनगरीय रेल्वेवर जास्त भार आहे. दररोज ७५ लाख लोक रेल्वेने प्रवास करतात. त्यानंतर सर्वाधिक प्रवासी म्हणजे ३५ ते ३६ लाख प्रवासी बेस्ट बसचा वापर करतात. बेस्ट ही आधीच तोट्यात असल्याने, सध्या आर्थिक दृष्ट्या सक्षम राहण्यासाठी संघर्ष करत आहे, त्यात कमी होत जाणारा बसताफा. बसताफा वाढवण्यात येणाऱ्या अडचणी पाहता, असलेल्या बस गाड्या वाहतूक कोंडीत अडकल्या कारणाने वेळेवर येत नसल्याने व येणाऱ्या बस या गर्दीने तुडुंब भरल्या असल्याने लोकांना हा पर्यायदेखील गैरसोयीचा वाटतो, त्यामुळे साहजिकच लोकांचा कल हा खासगी वाहनांकडे आढळून येतो, त्यामुळे स्वतःचे वाहन घेणे याकडे लोकांचा ओढा जास्त आहे, त्यातच कोरोना नंतर स्वतःच्या वाहनाची गरज हा पर्याय लोकांना जास्त आवडू लागला आहे. तिसरा पर्याय शहरातील मेट्रोसेवा. सुस्थापित मेट्रो नेटवर्कचा अभाव

हे शहरातील वाहतूक कोंडीचे प्रमुख कारण आहे. सध्या मुंबई शहरात तीन मेट्रो सेवा सुरू आहेत व चौथी मेट्रो सेवा लवकरच सुरू होणार आहे. मेट्रोच्या सुरू असलेल्या बांधकामासाठी घेतलेल्या जागेमुळे शहरातील काही भागांमध्ये रस्त्यावरील मार्गांची संख्या कमी झाली आहे. त्यामुळे रस्त्यावरील वाहतुकीवर मर्यादा आल्या आहेत. मुंबईत आणखी नवीन पाच मेट्रो मार्ग सुरू होणार आहेत. मात्र ते सुरू झाल्यानंतर वाहतूक कोंडी कमी होईल, अशी आशा बाळगणे मूर्खपणाचे ठरेल, कारण सध्याच्या मार्गांवर मेट्रो सेवा सुरू आहे. तेथील वाहतुकीवर कोणताही फरक पडलेला नाही, उलट दिवसेंदिवस वाहतूक कोंडीही वाढत आहे. मुंबईत देशातील एकमेव मोनो मार्ग सुरू आहे; मात्र म्हणून तेथील मार्गाचा विचार करता व त्यावरील प्रवाशांची संख्या पाहता वाहतूक कोंडी कमी होईल, अशी आशा बाळगणे भाबडेपणाचे ठरेल . नवनवीन येणाऱ्या गाड्यांचे प्रकार, लोकांकडे खुळखुळणारा पैसा त्यामुळे कोणताही सारासार विचार न करता व अनेक गाड्या रोज रस्त्यावर येत आहे व गर्दीच्या वेळेस सर्वच रस्त्यांवर अभूतपूर्व कोंडी पाहावयास मिळत आहे. या वाढत जाणाऱ्या वाहनांसाठी कोणतीही पार्किंगची सोय उपलब्ध नसल्याने, सर्रासपणे रस्त्यावर गाड्या उभ्या केल्या जात आहेत, त्यामुळे साहजिकच रस्त्यावरील मार्गिका या पार्किंगने अडवल्या जात आहेत



जोडणारा आणि वाहतूक आणि रहदारीच्या दृष्टीने महत्वाचा असणारा नदी पूल अतीशय जीर्ण आणि धोकादायक स्थिति आला आहे. अखेरची घटका मोजणारा हा पुल कोणत्याही क्षणी कोसळण्याची भीती येथील गांवकरी व्यक्त करतायेतं, पुलाचे मुख्य संरक्षक कठडे नदीत तुटून पडल्याने प्रवासादरम्यान एखादं वाहन या पुलावरून घसरून नदीत कोसळण्याची भीती गावकऱ्यांनी व्यक्त केली आहे. ऐन पावसाळ्यात या पुलाला दहा फुटहून अधिक उंचीच्या पाण्याचा वेढा असतो.आणि त्यामुळे येथील जनजीवन विस्कळीत होऊन जवळजवळ १० गावर आणि आदिवासी वाड्यांचा संपर्क तुटतो. वारंवार लेखी पत्रव्यवहारद्वारे प्रशासनाच्या ही बाब लक्षात आणून देखील शासन प्रशासन सरकार अद्याप कोणतेही सकारात्मक पाऊल उचलत नसल्याचे गावकऱ्यांचे म्हणणे आहे . सुधागड तालुक्यातील पिंपळोली नागाव गावासह येथील अनेक आदिवासी ठाकूर धनगर वाड्या यांच्यासाठी वाहतूक आणि महत्त्वपूर्ण मानला जातो, सभोवताली असणाऱ्या शाळा महाविद्यालयात जाण्यासाठी याच पुलाचा वापर शाळकरी

असल्याने प्रशासकीय कामकाज तसेच आरोग्याच्या दृष्टीने अनेक महिलां व ग्रामस्थांना देखील याचा मोठा फटका बसत आहे. सर्व प्रशासकीय कार्यालये पाली सुधागड मध्ये असल्याने जनतेची कामे खोळंबतात . या विभागातील नागरिकांची संपूर्णतः मदत या पुलावर आहे. सर्वात महत्वाची बाब म्हणजे पुलाच्या दोन्ही बाजूला लागवडीखालील भातशेती क्षेत्र असल्याने पुराच्या वेळी शेतकऱ्यांना याचा मोठा फटका बसलेला आहे .गावावर उभे राहिलेले हे संकट आता कधी टळणार अशी अवस्था येथे या गावकऱ्यांची निर्माण झाली आहे. सरकारने लवकरात लवकर या पुलाला भरीव निधी देऊन या गावाला वर्षानुवर्षे भेडसावणारी पुलाची समस्या मार्गी लावावी अशी मागणी जोर धरत आहे.झडकेंद्र शासनाच्या विहिरीची खोली १० मीटर लांब आणि रुंदी ६ मीटर रुंद इतकी असताना त्यानुसार काम करण्यात आलेले नाही तसेच विहिरीच्या तळापासून १५ फुटापर्यंत बांधकाम न करता केवळ कातळ भागापासून वरपर्यंत बांधकाम करण्यात आले आहे. विहिरीचे काम हे निकृष्ट दर्जाचे झाले असल्यामुळे ही विहीर केव्हाही ढासळून बुजण्याची शक्यता आहे. पाण्याच्या टाकीकरीता टाकण्यात आलेल्या कॉलमलाही तडे पडले आहेत. त्यामुळे पर्यायाने शासनाचे लाखो रुपये वाया जाऊन ग्रामस्थांना पिण्याच्या पाण्यापासून वंचित रहावे लागणार आहे. उपअभियंता, पाणी पुरवठा उपविभाग म्हसळा यांना तक्रारी अर्ज देण्यात आला असून त्याच्या प्रती संबंधित विभागांना दिलेल्या आहेत.श्री. संदिप जाधव, हरिहरेश्वर वार्ताहर,मो. क्र. ७५१७४६३१०७/१४०५८२८१७७

